

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum magnanimitati opponatur? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

deant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum, qui in cælis est.

Ad secundum dicendum, quod gloria quæ habetur à Deo, non est gloria vana, sed vera. Et talis gloria bonis operibus in præmium repromittitur: de qua dicitur secundæ ad Corinthios 10. Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est, sed quem Deus commendat. Provoquantur etiam aliqui ad virtutum opera ex appetitu gloriæ humanæ, sicut etiam ex appetitu aliorum terrenorum bonorum. Non tamen est verè virtuosus, qui propter humanam gloriam opera virtutis operatur, vt August. probat in 5.º de ciuit. Dei.

e. 12. cir.
mcd. 10. 5

Ad tertium dicendum, quod ad perfectionem hominis pertinet, quod ipse se cognoscat. Sed quod ipse ab alijs cognoscatur, non pertinet ad eius perfectionem. Et ideo non est per se appetendum. Potest tamen appeti, in quantum est vtile ad aliquid: vel ad hoc, quod Deus ab hominibus glorificetur: vel ad hoc, quod homines proficiant ex bono quod in alio cognoscunt: vel ex hoc quod ipse homo ex bonis, quæ ipse cognoscit per testimonium laudis alienæ, studeat in eis perseverare, & ad meliora proficere. Et secundum hoc laudabile est, quod curam habeat aliquis de bono nomine, & quod prouideat bona coram Deo & hominibus: non tamen quod in hominum laude inaniter delectetur.

ARTIC. II.

Vtrum inanis gloria magnanimitati opponatur?

656
2. d. 42. q.
2. ar. 4.
art. prac.

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod inanis gloria magnanimitati non opponatur. Pertinet enim ad inanem gloriam, vt dictum est *, quod aliquis gloriatur in his quæ non sunt, quod pertinet ad falsitatem: vel in rebus terrenis & caducis, quod pertinet ad cupiditatem: vel in testimonio hominum, quorum iudicium non est certum, quod pertinet ad imprudentiam. Huiusmodi autem vitia non opponuntur magnanimitati. Ergo inanis gloria non oppo-

opponitur magnanimitati.

¶ 2 Præterea, Inanis gloria non opponitur magnanimitati per defectum: sicut pusillanimitas, quæ inani gloriæ repugnans videtur. Similiter etiam nec per excessum. Sic enim magnanimitati præsumptio & ambitio opponuntur, ut dictum est*: à quibus inanis gloria differt. Ergo inanis gloria non opponitur magnanimitati.

q. 130. a.
2. quæst.
præc. a 2.

¶ 3 Præterea, Ad Philip. 2. super illud, Nihil per contentionem aut inanem gloriam: dicit* gloss. Erant aliqui inter eos dissidentes, inquieti, inanis gloriæ causa contententes. Contentio autem non opponitur magnanimitati. Ergo neque inanis gloria.

est glossæ
Ambr in
hunc locum
to. 5.

SED contra est, quod Tullius* dicit in 1. de offic. Cauenda est gloriæ cupiditas. Eripit enim animi libertatem, pro qua magnanimis viris omnis debet esse contentio. Ergo opponitur magnanimitati.

in c. om-
nino for-
tis aut.

RESPONDEO dicendum, quod sicut supra dictum est*, gloria est quidam effectus honoris & laudis. Ex hoc enim quod aliquis laudatur vel quæcumque reuerentia ei exhibetur, redditur clarus in notitia aliorum. Et quia magnanimitas est circa honorem, ut supra dictum est*, consequens est etiam, ut sit circa gloriam: ut scilicet sicut aliquis moderatè utitur honore, ita etiam moderatè utatur gloria. Et ideo inordinatus appetitus gloriæ directè magnanimitati opponitur.

q. 103. a.
1. ad 3.

q. 129. a.
1. & 2.

Ad primum ergo dicendum, quod hoc ipsum magnitudini animi repugnat, quod aliquis res modicas tantum appetitur, quod de eis gloriatur. Vnde & in quarto* Ethicorum dicitur de magnanimo, quod sibi sit honor parvus. Similiter etiam & alia, quæ propter honorem quærentur; puta potentatus & diuitiæ, parua reputantur ab eo. Similiter etiam magnitudini animi repugnat, quod aliquis de his quæ non sunt, gloriatur. Vnde de magnanimo dicitur quarto* Ethicorum, quod magis curat veritatem, quam opinionem. Similiter etiam magnitudini ani-

c. 3. ante
me. to. 5.

Ibid ali-
quantu-
lum ante
fin. c. to. 5

Ibidem.

mi repugnat, quòd aliquis gloriatur in testimonio laudis humanæ, quasi hoc magnum aliquid æstimetur. Unde de magnanimo dicitur in 4. † Ethic. quòd non est ei cura ut laudetur. Et sic ea quæ alijs virtutibus opponuntur, nihil prohibet opponi magnanimitati, secundum quod habent pro magnis quæ parua sunt.

in sol. ad pra. arg.

Ad secundum dicendum, quòd inanis gloriæ cupidus, secundum rei veritatem deficit à magnanimo: quia videlicet gloriatur in his, quæ magnanimus parua æstimat, ut dictum est*. Sed considerando æstimationem eius, opponitur magnanimo per excessum: quia videlicet gloriam quam appetit, reputat aliquid magnum, & ad eam tendit supra suam dignitatem.

q. 127. a. 2. ad 2.

Ad tertium dicendum, quòd sicut supra dictum est*, oppositio viciorum non attenditur secundum affectum. Et tamen hoc ipsum magnitudini animi opponitur, quòd aliquis contentionem intendat. Nullus enim contendit, nisi pro re, quam æstimat magnam. Unde Philosophus dicit in quarto* Ethicorum, quòd magnanimus non est contentiosus, qui nihil æstimat magnum.

ca. 3. non mul. ante fin. to. 5.

ARTIC. III.

*Vtrum inanis gloria sit peccatum mortale?**657 Mal. q. 9. ar. 2.*

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quòd inanis gloria sit peccatum mortale. Nihil enim excludit mercedem æternam, nisi peccatum mortale. Sed inanis gloria excludit mercedem æternam. Dicitur enim Matth. 6. Attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis: alioquin mercedem non habebitis apud patrem vestrum, qui in cælis est. Ergo inanis gloria est peccatum mortale.

¶ 2 Præterea, Quicumque surripit sibi quod est Dei proprium, mortaliter peccat. Sed per appetitum inanis gloriæ aliquis sibi attribuit, quod est proprium Dei. Dicitur enim Isai. 42. Gloriam meam alteri non dabo. Et 1. ad Timoth. 1. Soli Deo honor & gloria. Ergo inanis gloria est peccatum mortale.

¶ 3 Præ-